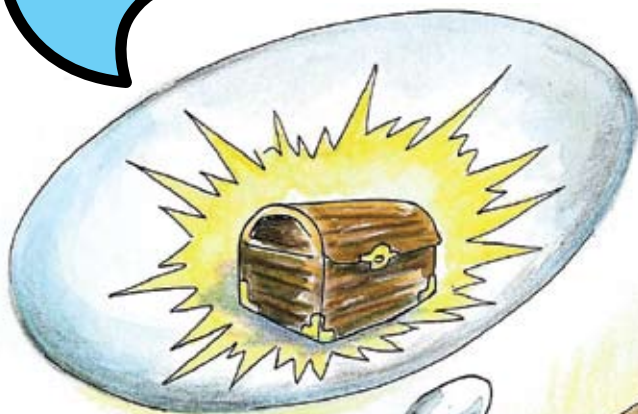

תְּכַשִּׁיט נֶשֶׁל זֶה"ב

מרכז החינוך העצמאי
האגף לשירותי חינוך ורווחה
מרכז למידה והכשרת עו"ה - חיפה

ובחרת
בחיים

הרשות הלאומית
לבטיחות בדרכים

משרד החינוך
האגף לזהירות ולבטיחות בדרכים

בהוצאת:

**מרכז החינוך העצמאי
האגף לשירותי חינוך ורווחה
מרכז למידה והכשרת עו"ה - חיפה**

כתיבה: ה. צ'ולק

ניקוד והגהה לשונית: ל. גליס

ציור: ד. ג'וזף

הקלדה ועימוד: צ. פרוכטר

הפקה: לשכת הפרסום הממשלתית

פָּרָק א' וּבוֹ תִּכְיֶרֶוּ אֶת חֲנִי

שְׁלוֹם, קוֹרְאִים לִי חֲנִי, וְרָצִיתִי לְסַפֵּר לָכֶם עַל עֲצָמִי.
אֲנִי לוֹמַדֵת בְּכֹתֶה א'. אֲנִי אוֹהֶבֶת מְאֹד לְהִקְשִׁיב לַמּוֹרָה,
לְהַעֲתִיק מִן הַלּוּחַ וּלְהַכִּיז שְׁעוֹרֵי בַּיִת בְּדִיקָנוֹת.
אֲנִי כָּבֵד יוֹדַעַת לְקוֹרָא, וְאֲנִי שְׂמַחָה מְאֹד בְּבֵית הַסֵּפֶר.

אך הַפְּעַם לֹא רָצִיתִי לְסַפֵּר לָכֶם עַל בַּיִת הַסֵּפֶר, כִּי אִם עַל
הַדֶּרֶךְ לְבֵית הַסֵּפֶר.
בְּכָל בִּקּוּר, לְפָנַי שְׂאֲנִי יוֹצֵאת לְדֶרֶךְ, אִמָּא מִזְכִּירָה לִי: "חֲנִי,
הִזְהָרִי כְּשֶׁאַתְּ חוֹצָה אֶת הַכְּבִישׁ. זְכֹרִי לְעִמּוֹד צַעַד אֶחָד
לְפָנַי שְׂפַת הַמְדַרְכָּה וּלְהַמְתִּין לְמִישָׁהי מִכְּרַת שֶׁתַּעֲזוֹר לָךְ
לְחִצּוֹת".

וְאֶכֶן, כָּל בִּקּוּר אֲנִי מִמְתִּינָה, וְכִשְׁעוֹבְרַת לְיַדִּי אֲשֶׁה מִכְּרַת,
אֲנִי פּוֹנֶה אֵלַיָּה וְאוֹמְרַת: "סְלִיחָה, אֶת מוֹכְנָה לְהַעֲבִיר
אוֹתִי אֶת הַכְּבִישׁ?"

לפני שבוע חצתה אתי אלישבע השכנה.
לפני יומים הייתה זו ברכי המטפלת, ואתמול - עטרה
מהבנין שממול. כלן חצו אתי את הכביש בשמחה, ואני
זכרתי לומר יפה: "תודה!"
אבל היום...
היום אף אחת לא עברה.
חפיתי דקה, המתנתי דקות, הבטתי לכל עבר, אך אף לא
אשה אחת נראתה.
עברו עוד מספר דקות.
הילקוט התחיל להכביד עלי, והרגשתי איך הרגל שלי
נדחפת קדימה, כדי לחצות לבד.
אבל אז נזכרתי בדברי המורה: "ונשמרתם מאד לנפשותיכם
- זו מצוה מן התורה!"

מה יהיה?

עד מתי אחכה?

הדמעות זלגו מעיני, וידעתי שאני בוכה.

פָּרָק ב'

וּבוּ חֲנִי תִסְפֵּר כִּי־צַד בְּסוּף חֲצֵתָה אֶת הַכָּבִישׁ

הַבֵּטְתִּי עַל הַשָּׁעוֹן שְׁלִי וְרָאִיתִי שְׁעוֹד חֲמֵשׁ דְּקוֹת תְּהִיָּה
הַשָּׁעָה שְׂמוֹנָה. הִמְשַׁכְּתִי לְבָכוֹת, כְּשֶׁלִּפְתָּע שָׁמַעְתִּי קוֹל
מְכָר: "חֲנִי, אֶת רוּצָה לְחֲצוֹת?"
"כֵּן", אָמַרְתִּי בְּשִׂמְחָה וְנִגַּבְתִּי אֶת הָעֵינַיִם.
הִיָּתָה זֹאת טוֹבִי, חֲבֵרָה שֶׁל אָחוֹתִי הַגְּדוּלָּה.
חָצִינוּ בְּמַהֲירוֹת אֶת הַכָּבִישׁ, וְאֲנִי פָּסַעְתִּי לְבֵית הַסֵּפֶר
בְּזְרִיזוֹת. נִכְנַסְתִּי לְכַתֵּה בְּדִיוֹק כְּשֶׁנִּשְׁמַע קוֹלוֹ שֶׁל
הַצִּלְצוּל.

לְאַחַר הַתְּפִלָּה אָמְרָה הַמּוֹרָה: "הִתְבַּקְּשְׁתִּי לְבַחֵר יְלֵדָה אַחַת
מִן הַכַּתֵּה שֶׁתִּסַּע עִם הַמְּזַכֵּרָה
וְתַעֲזֹר לָהּ לְקִנּוּת שְׂתִיָּה
וּמְמַתְקִים לְקִרְאָת כָּנֶס
הָאֵמָהוֹת שֶׁיַּעֲרֹךְ אַחַר
הַצְּהָרִים בְּבֵית הַסֵּפֶר.
הַיְלָדָה הַנּוֹבְחָרֶת צְרִיכָה
לְהִיּוֹת אַחֲרָאִית מְאֹד!"

כָּל הַיְלָדוֹת הַנִּיפּוּ אֶת אֲצִבְעוֹתֵיהֶן. גַּם אֲנִי הִרְמַתִּי אֲצִבֵּעַ,
אֲךָ בְּלֵב חֲשַׁבְתִּי: "כָּל כֶּף הַרְבֵּה יְלָדוֹת רוֹצוֹת לְנִסֵּעַ. מִדּוּעַ
תִּבְחַר הַמּוֹרֶה דוֹקָא אוֹתִי?"

אֲךָ לְמַרְבֵּה הַפְּלֵא אָמְרָה הַמּוֹרֶה: "הַיְלָדָה הַנִּבְחָרֶת הִיא
חֲנִי. חֲנִי תִסַּע לְעוֹר בְּקִנִּית הַמְצָרְכִים."

הַיְלָדוֹת הִסְתַּכְּלוּ בִּי וְחִיכּוּ: הֵן שָׂמְחוּ בְּשִׁבְלִי.

הַמּוֹרֶה הִמְשִׁיכָה: "אֵתֶן יוֹדְעוֹת מִדּוּעַ דוֹקָא חֲנִי?"

הַיְלָדוֹת אָמְרוּ: "לֹא!"
"הַבְּקָר", אָמְרָה הַמּוֹרָה, "כְּשֶׁנִּסְעֵתִי בַּהֲסָעָה שֶׁל הַמּוֹרוֹת
לְבֵית הַסֵּפֶר, עָמְדְנוּ ב'פֶּקֶק' זְמַן רַב".
הַרְמְזוֹר הִתְקַלְקַל, וְאֲנִי עִם כָּל הַמּוֹרוֹת נֶאֱלָצְנוּ לְהִמָּתִין
עַד שֶׁהִסָּעָה תִּמְשִׁיךְ לְנִסְעָה.
בִּינָתַיִם הִבְטָתִי מִבְּעַד לְחִלּוֹן, וְאֵת מִי רָאִיתִי?"

הַיְלָדוֹת לֹא יָדְעוּ אֵת הַתְּשׁוּבָה.

"רָאִיתִי אֵת חֲנִי. חֲנִי עָמְדָה לְיַד מַעְבַּר הַחֲצִיָּה וְחִכְתָּה.
עָבַר זְמַן רַב, אֲךָ אַף אֶחָד מִכֶּר לֹא עָבַר.
חֲנִי לֹא הִתְיַאֲשָׁה. הִיא חִכְתָּה וְחִכְתָּה, עַד שֶׁהִגִּיעָה נְעֻרָה
וְעֻזְרָה לָהּ לְחֻצוֹת.
מָה אֵתָּן אוֹמְרוֹת, יְלָדוֹת, הָאֵם מִגִּיעַ לְחֲנִי לְהִבְחָר?"

"כֵּן! כֵּן!" צָעְקוּ הַיְלָדוֹת.

וְאֲנִי שָׁמַחְתִּי מְאֹד. שָׁמַחְתִּי לְנִסְעָה עִם הַמְזַכֵּרָה. אֲךָ יוֹתֵר
מִכֶּךָ שָׁמַחְתִּי עַל כֶּךָ שֶׁנִּזְהַרְתִּי.

מרכז התייעות המשפטי
מאגיד לילדים ולנוער
המרכז לילדים ומשפחות על-ידי
התביעה

**אני לא
חוצה לבד**

מרכז התייעות המשפטי
מאגיד לילדים ולנוער
המרכז לילדים ומשפחות על-ידי
התביעה

פָּרָק ג'

וְבוֹ תִסְפֹּר חֲנִי עַל הַסֵּמֶל הַחֲדָשׁ

לְמַחֲרַת הַיּוֹם שָׁבוּ נִסְעֵתִי עִם הַמְזֻכֵּרָה נִכְנְסָה הַמּוֹרָה
לְכַתֵּהּ וּבִיָּדָהּ שִׁקִּית גְּדוּלָּה.
הָעֵינַיִם שֶׁל הַמּוֹרָה נִצְצוּ, וַיִּדְעֵנוּ שֶׁהַיּוֹם יֵשׁ הַפְּתָעוֹת.

הַמּוֹרָה אָמְרָה: "יְלָדוֹת יְקָרוֹת, רְצִיתִי לְסַפֵּר לָכֵן עַל תַּכְשִׁיט
חֲדָשׁ שֶׁהֵבֵאתִי לָכֵן".

"תַּכְשִׁיט חֲדָשׁ?" הַתְּפִלָּאוּ כָּלֵן, "אוּלַי שֶׁרְשָׁרְתָּ? אוּלַי
טַבְּעַת? וְאוּלַי צָמִיד?"
הַמּוֹרָה הוֹצִיָּאָה מִן הַשִּׁקִּית סֵמֶל גְּדוּל וְהִרְאָתָה לָנוּ.

הַסֵּמֶל הִיָּה נִרְאָה כֵּן:

הַמּוֹרָה הִסְבִּירָה: "הַסֵּמֶל הַזֶּה הוּא
תַּכְשִׁיט. תַּכְשִׁיט יִקָּר שֶׁל זֶהֱב.

זֶהוּ זֶהֱב שֶׁאֵינּוּ מִתְכַּת, כִּי אִם זִהִירוֹת
בְּדַרְכֵימ.

כָּל יְלֵדָה תֵּעַנֵּד אֶת הַתְּכַשִּׁיט עַל צוּאֲרָה כְּשֶׁהִיא יוֹצֵאת
לְרֵחוּב. כִּן יִדְעוּ כָּלֵם שְׁצָרֶיךָ לְעֹזֵר לִיְלֵדָה לַחֲצוֹת אֶת
הַכְּבִישׁ!"

הַמּוֹרָה חֲלָקָה לְכָל יְלֵדָה סְמָל. כִּלְּן עָנְדוּ אוֹתוֹ לְצוּאֲרֵיהֶן,
וְאִנִּי הִבְטַחְתִּי בְּחִבְרוֹתַי, מִשְׁשֵׁתִי אֶת הַסְּמָל וְחִשְׁבֹּתִי לְעֲצָמַי:
"נִהְדַּר! מַעֲכָשׁוּ בְּכָל פַּעַם שְׂאֵצָא לְרֵחוּב, אֲזָכֵר לְעַנֵּד אֶת
הַתְּכַשִּׁיט שְׁלִי".

וְאֲכֵן, מֵאוֹתוֹ יוֹם תָּלוּי הָיָה הַתְּכַשִּׁיט הַיָּפֶה עַל וּו לְיָד
דָּלֶת הַכְּנִיסָה. בְּכָל פַּעַם שִׁיִּצְאֵתִי לְבֵית הַסֶּפֶר, לְמַכְלֶת אוֹ
לְסַבָּתָא, הִסְרֵתִי אוֹתוֹ מֵהוּו וְעַנְדֵּתִי אוֹתוֹ עַל צוּאֲרֵי.

כְּשֶׁעֲמַדְתִּי לְיָד הַכְּבִישׁ עָבְרוּ לְיָדֵי אֲנָשִׁים, וּכְשֶׁרָאוּ אֶת
הַסְּמָל הַיָּפֶה, חִיָּכוּ וְאָמְרוּ: "אֵיזָה סְמָל יָפֶה! אֵיזָה רַעֲיוֹן
נִפְלָא! הָאֵם אֶת רוּצָה לַחֲצוֹת אֶת הַכְּבִישׁ?"
וְאִנִּי עֲנִיתִי לְכָל אִשָּׁה מִכֶּרֶת: "כֵּן, תוֹדָה!"

כְּשֶׁחֲזַרְתִּי הַבֵּיתָה, תָּלִיתִי אֶת הַסְּמָל עַל הוּו, כְּדֵי שִׁיְהִיָּה
שְׁמוֹר וּמוֹכָן לַפַּעַם הַבָּאָה.

מרכז התינוק העצמאי
מיומן לסייעת חינוך וזוגות
עובדי רשת התינוק העצמאי

**אני לא
חוצה לבד**

מרכז התינוק העצמאי
מיומן לסייעת חינוך וזוגות
עובדי רשת התינוק העצמאי

פָּרָק ד'

וּבו תִּסְפֹּר חֲנִי שֶׁהִיא כָּבֵר חֲנָה

מֵאֵז שֶׁסִּפַּרְתִּי לָכֶם אֵת פָּרָק ג', חָלְפוּ שָׁנִים רַבּוֹת רַבּוֹת.
בְּעֶרְךָ עֲשָׂרִים שָׁנָה.

הַיּוֹם אֲנִי כָּבֵר לֹא חֲנִי אֶלָּא גְבֻרַת חֲנָה כֹּהֵן. אֲנִי אִמָּא, וְגַם
יֵשׁ לִי יְלָדִים חֲמוּדִים.

עַד הַיּוֹם, כְּשֶׁאֲנִי צוֹעֵדֶת בְּרַחוּב,
אֲנִי מַחְפֶּשֶׁת בְּעֵינַי אַחֲרֵי יְלָדִים אוֹ יְלָדוֹת
הָעוֹנְדִים לְצוּאָרֶם אֵת הַקְּשׁוּט
הַיִּפָּה, אֵת הַסְּמֶל.

כְּשֶׁאֲנִי רוֹאָה יְלָדָה עִם סְמֶל,
אֲנִי יוֹדַעַת הַיֵּטֵב מֵהַ לַעֲשׂוֹת.

אֲנִי נִגְשֶׁת אֵלַיָּהּ וְשׁוֹאֵלֶת: "רוֹצֵה לַחֲצוֹת אֵת הַכְּבִישׁ?"

וְכִשְׁהִיא מְהַנְהֵנֶת בְּשִׂמְחָה, אֲנִי נִזְכָּרֶת בְּחֲנִי הַקְּטָנָה מִלְּפָנַי
עֲשָׂרִים שָׁנָה.

- סוף -

הנהגות נכונות
הגנה מפני פגיעה
אני לא
חוצה לבד
המחלקה לביטחון
המחלקה לביטחון

מרכז החינוך העצמאי
האגף לשירותי חינוך ורווחה
מרכז למידה והכשרת עו"ה - חיפה

יֵלֵד עַד
גִּיל 9
לֹא חוֹצָה
כְּבִישׁ לְבָד!

לפני

ובחרת
בכחיים

הרשות הלאומית
לבטיחות בדרכים

משרד החינוך
האגף לזהירות ולבטיחות בדרכים

